

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 404/2015-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2015 prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Ošváthom, PhD., Laurinská 2, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 83/2005 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. augusta 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 83/2005.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„Sťažovateľ podal dňa 23.12.2004 na Okresnom súde Bratislava II. Návrh na určenie že pracovný pomer žalobcu trvá, súčasťou návrhu bol aj návrh na náhradu vzniknutej škody.

Konanie o návrhu na náhradu vzniknutej škody súd zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku. Navrhovateľ ako invalidný dôchodca nedisponoval čiastkou aká bola potrebná na zaplatenie súdneho poplatku, preto požiadal súd o odpustenie jeho zaplatenia čo súd zamietol.

Konanie o určenie že pracovný pomer trvá však bolo začaté. Prvé pojednávanie vytýčil súd a uskutočnilo sa 11.12.2009 t.j. po takmer piatich rokoch od podania návrhu!

Dňa 2.11.2010 pri pojednávaní sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti súdu voči pridelenému sudcovi, v ktorej poukázal na to že sudkyňa po dobu 1 roku nekonala a nevenovala pozornosť spisu, čím porušila lehoty na konanie v predmetnej veci. Podanie síce bolo nazvané ako námietka zaujatosti, avšak z obsahu podania vyplýva že sa jednalo o sťažnosť na prieťahy v konaní, pretože v podaní sťažovateľ na prieťahy poukazuje ako na hlavný dôvod svojho podania. Toto sťažovateľ potvrdil aj v dodatku k námietke zaujatosti sudcu podanom dňa 2.11.2011. Tým splnil podmienku ustanovenú v § 53 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.

Pojednávania súdu sa uskutočnili v termínoch:

12.12.2009 - prvé pojednávanie ktoré súd vytýčil po 5 rokoch od podania návrhu! Súd sa pokúsil o zmier účastníkov, vypočul navrhovateľa a právnu zástupkyňu odporcu, následne pojednávanie odročil.

31.5.2010 - pojednávanie odročené z dôvodu ošetrovania zákonnej sudkyne

20.10.2010 - pojednávanie odročené z dôvodu neprítomnosti navrhovateľa (doručenie predvolania nebolo vykázané)

2.11.2011 - pojednávanie odročené kvôli podanej námietke zaujatosti sudkyne

28.9.2011 - pojednávanie odročené, odporca neprítomný

5.11.2012 - vypočutí boli svedkovia, odporca neprítomný - prítomná jeho právna zástupkyňa

14.10.2013 - vypočutí boli svedkovia, odporca neprítomný - prítomná jeho právna zástupkyňa

15.10.2013 - vypočutá svedkyňa, odporca neprítomný - prítomná jeho právna zástupkyňa

19.1.2015 - vypočutí svedkovia, odporca neprítomný - prítomná jeho právna zástupkyňa

27.4.2015 - vypočutá svedkyňa, odporca neprítomný - prítomná jeho právna zástupkyňa

8.7.2015 - vytýčený termín bol odročený z dôvodu ospravedlnenia sa právneho zástupcu navrhovateľa

Na základe uvedeného je dôvodné konštatovať, že prietahy v konaní neboli spôsobené právnou alebo skutkovou zložitou veci ale nečinnosťou súdu, nesprávnou organizáciou práce a neefektívnosťou uskutočňovania procesných úkonov.“

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 83/2005 bolo porušené jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietahov a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 10 000 € a náhradu trov konania.

Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 404/2015-8 zo 7. októbra 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie.

Sťažovateľ doručil ústavnému súdu 7. októbra 2015 elektronicky a 13. októbra 2015 poštou (odovzdané na poštovú prepravu 8. októbra 2015) podanie, v ktorom

prostredníctvom svojho právneho zástupcu oznámil, že svoju sťažnosť doručení ústavnému súdu berie späť v celom rozsahu, a požiadal, aby ústavný súd konanie zastavil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Z citovaného ustanovenia § 54 zákona o ústavnom súde vyplýva, že zákon o ústavnom súde ponecháva ústavnému súdu možnosť o. i. rozhodnúť, že záujem na ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa je dôležitejší než rozhodnutie sťažovateľa vziať svoju sťažnosť späť (porov. II. ÚS 256/2013), a teda rozhodnúť, že späťvzatie sťažnosti sa nepripúšťa. Ústavný súd sa vo svojej judikatúre prihlásil k materiálnemu chápaniu ochrany základných práv a slobôd, a tak ústavný súd musí pri prerokovávaní späťvzatia sťažnosti a rozhodovaní o zastavení konania skúmať, či zastavením konania v dôsledku späťvzatia

sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa.

V danom prípade ústavný súd dospel k záveru, že v dôsledku späťvzatia sťažnosti nebudú mimoriadne závažným spôsobom porušené základné práva a slobody sťažovateľa a že nie sú dôvody na to, aby rozhodol, že späťvzatie sa nepripúšťa.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2015